

Sygn. akt I C 121/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący sędzia Tomasz Makaruk
Protokolant Jadwiga Styła

po rozpoznaniu w dniu 07 listopada 2019 r. w Zambrowie na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę 1.501 zł

I. zasądza od pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. K. kwotę 1.501,00 (jeden tysiąc pięćset jeden i 00/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 marca 2019 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. K. kwotę 1.593,00 (jeden tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt trzy i 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 917,00 (dziewięćset siedemnaście i 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łomży kwotę 150,00 (sto pięćdziesiąt i 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 121/19

UZASADNIENIE

A. K. w pozwie skierowanym przeciwko (...) S.A. w W. domagała się zasądzenia kwoty 1.501 zł tytułem częściowego odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 marca 2019 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 01 marca 2019 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ stanowiący jej własność pojazd marki A. model (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca szkody posiadał wykupioną polisę OC u pozwanej, do której powódka zwróciła się o wypłatę odszkodowania. Decyzją z dnia 28 marca 2019 r. pozwana ustaliła odszkodowanie za szkodę w pojeździe w wysokości 49.186,20 zł. Zdaniem strony powodowej wypłacone odszkodowanie jest zaniżone z uwagi na błędne ustalenie wartości pojazdu i nieuzasadnione zastosowanie korekt kalkulacji, w tym m. in. regionalnej sytuacji rynkowej, z tytułu importu pojazdu i dalszych.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Wskazano, że szkoda została rozliczona metodą tzw. szkody całkowitej, gdyż koszt naprawy pojazdu przekraczał wartość pojazdu przed zdarzeniem. Przyznane odszkodowanie odpowiada wartości poniesionej przez powódkę szkody.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 1 marca 2019 r. w wyniku zdarzenia drogowego uszkodzony został samochód marki A. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność A. K..

Powyższa szkoda została zgłoszona do ubezpieczyciela pojazdu sprawcy zdarzenia, tj. (...) S.A. w W. w ramach likwidacji szkody z polisy OC sprawcy zdarzenia.

W toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel w dniu 5 marca 2019 r. dokonał oględzin przedmiotowego pojazdu. Podczas oględzin została wykonana dokumentacja fotograficzna uszkodzeń.

Tego samego dnia ubezpieczyciel dokonał kalkulacji kosztów naprawy pojazdu, ustalając wariantowo wartość naprawy: 1) przy uwzględnieniu stawki 140 zł netto za roboczogodzinę oraz przy użyciu części zamiennych o jakości O na kwotę 43.669,97 zł brutto oraz 2) przy uwzględnieniu stawki 48 zł netto za roboczogodzinę oraz przy użyciu części zamiennych o jakości O, Q, PJ, P na kwotę 24.688,22 zł brutto. Tego samego dnia ubezpieczyciel dokonał wyceny wartości przedmiotowego pojazdu w stanie sprzed szkody, ustalając wartość pojazdu na kwotę 87.318 zł brutto.

Ubezpieczyciel poinformował właścicielkę pojazdu o ustaleniu wysokości odszkodowania w kwocie 24.688,22 zł brutto. W dniu 8 marca 2019 r. właścicielka pojazdu zleciła dokonanie naprawy pojazdu w (...) A.. Tego samego dnia warsztat naprawczy dokonał analizy kalkulacji naprawy sporządzonej przez ubezpieczyciela oraz analizy uszkodzeń zaistniałych w przedmiotowej szkodzie i na podstawie powyższego zwrócił się o dokonanie przez ubezpieczyciela dodatkowych oględzin.

W dniu 13 marca 2019 r. ubezpieczyciel dokonał dodatkowych oględzin przedmiotowego pojazdu. Ubezpieczyciel dokonał modyfikacji kalkulacji kosztów naprawy pojazdu, ustalając wariantowo wartość naprawy: 1) przy uwzględnieniu stawki 140 zł netto za roboczogodzinę oraz przy użyciu części zamiennych o jakości O na kwotę 88.567,73 zł brutto oraz 2) przy uwzględnieniu stawki 48 zł netto za roboczogodzinę oraz przy użyciu części zamiennych o jakości O, Q, PJ, P na kwotę 53.735,24 zł brutto. Tego samego dnia ubezpieczyciel dokonał korekty wyceny wartości przedmiotowego pojazdu w stanie sprzed szkody, ustalając wartość pojazdu na kwotę 80.963 zł brutto. Ubezpieczyciel poinformował właścicielkę pojazdu o ustaleniu wysokości odszkodowania w kwocie 53.735,24 zł brutto.

W dniu 19 marca 2019 r. warsztat naprawczy wykonał własną kalkulację naprawy, ustalając koszt naprawy na kwotę 98.826,37 zł brutto. Kalkulacja została przesłana do ubezpieczyciela w celu weryfikacji. Dodatkowo została przesłana dokumentacja fotograficzna uszkodzeń nieuwzględnionych przez ubezpieczyciela w dotychczasowych kalkulacjach.

W związku z powyższym ubezpieczyciel w dniu 26 marca 2019 r. dokonał kolejnej modyfikacji kalkulacji kosztów naprawy pojazdu ustalając wariantowo wartość naprawy: 1) przy uwzględnieniu stawki 140 zł netto za roboczogodzinę oraz przy użyciu części zamiennych o jakości O na kwotę 88.571,72 zł brutto oraz 2) przy uwzględnieniu stawki 48 zł netto za roboczogodzinę oraz przy użyciu części zamiennych o jakości O, Q, PJ, P na kwotę 54.006,94 zł brutto.

Jednocześnie tego samego dnia ubezpieczyciel umieścił uszkodzony pojazd na platformie internetowej, uzyskując w dniu zakończenia aukcji, tj. 27 marca 2019 r. najwyższą ofertę zakupu na kwotę 31.776,80 zł brutto.

Pismem z dnia 27 marca 2019 r. ubezpieczyciel poinformował właścicielkę pojazdu, że przewidywane koszty naprawy uszkodzeń pojazdu przekraczają jego wartość rynkową, w związku z czym odszkodowanie zostanie ustalone metodą szkody całkowitej.

W dniu 28 marca 2019 r. ubezpieczyciel poinformował właściciela pojazdu o przyznaniu odszkodowania za przedmiotową szkodę w wysokości 49.186,20 zł brutto. Wysokość odszkodowania stanowiła różnicę pomiędzy wartością rynkową pojazdu w stanie sprzed szkody (80.963 zł brutto) a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym (31.776,80 zł brutto) określoną na podstawie oferty uzyskanej z platformy internetowej.

W dniu 2 kwietnia 2019 r. na zlecenie właścicielki pojazdu została wykonana niezależna wycena wartości pojazdu przed szkodą, ustalająca wartość pojazdu na kwotę 119.000 zł brutto. Powyższą wycenę właścicielka pojazdu przesłała do ubezpieczyciela wraz z odwołaniem od decyzji o wysokości odszkodowania.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie ubezpieczyciel podtrzymał swoją dotychczasową decyzję, uznając, że nie znaleziono podstaw do zmiany stanowiska w sprawie ustalonej wartości pojazdu.

Koszt naprawy uszkodzeń samochodu marki A. o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący jednocześnie wartość przedmiotowej szkody w związku z powstałą szkodą z dnia 1 marca 2019 r. wynosi 97.016,35 zł brutto.

W przedmiotowej naprawie powinny zostać uwzględnione jedynie części zamienne o jakości „O” lub „Q”.

Wartość rynkowa samochodu osobowego marki A. o numerze rejestracyjnym (...) przed powstaniem szkody wynosiła 107.100 zł brutto.

Koszt naprawy uszkodzeń pojazdu nie przekracza wartości rynkowej pojazdu i zaistniała szkoda powinna być uznana jako szkoda częściowa.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o: akta szkody (k. 24), opinię biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej S. S. (k. 37-75) wraz z jej uzupełnieniem (k. 129-133).

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Istota sporu sprowadzała się do ustalenia wysokości odszkodowania należnego powodowi, ustalenia czy w pojeździe powoda na skutek zdarzenia drogowego wystąpiła szkoda całkowita czy też częściowa.

Zgodnie z treścią art. 805 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Zgodnie z treścią 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający.

Zgodnie z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego (restytucja naturalna), bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W przypadku likwidacji szkód komunikacyjnych z OC sprawcy szkoda może zostać zakwalifikowana jako szkoda częściowa bądź całkowita.

Szkoda całkowita występuje wówczas, gdy pojazd uległ zniszczeniu w takim stopniu, że nie nadaje się do naprawy, albo gdy koszty naprawy przekroczyłyby wartość pojazdu w dniu likwidacji szkody. Szkoda częściowa zaś ma miejsce wówczas, gdy uszkodzony pojazd nadaje się do naprawy, a koszt naprawy nie przekracza wartości w dniu ustalenia przez zakład ubezpieczeń tego odszkodowania. W przypadku wystąpienia szkody częściowej zakład ubezpieczeń jest zobowiązany do pokrycia kosztów dokonanej naprawy.

Sąd ustalił, iż szkoda w pojeździe powódki miała charakter szkody częściowej. Koszt naprawy pojazdu nie przewyższał wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym. Powyższe wynika z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i wyceny wartości pojazdów samochodowych S. S.. Sąd uznał przedmiotową opinię za wiarygodną w całości i w pełni podzielił wnioski biegłego. Opinia ta została sporządzona w sposób rzetelny, była logiczna, spójna, nie zawierała sprzeczności. Biegły udzielił odpowiedzi na pytanie sformułowane w tezie dowodowej.

Opinia została zakwestionowana przez pełnomocnika strony pozwanej w części dotyczącej wartości pojazdu przed szkodą. Pełnomocnik pozwanej podniósł m.in., że biegły błędnie przyjął datę pierwszej rejestracji pojazdu w Polsce przyjmując, że jest to 12 września 2014 r., podczas gdy prawidłowo powinien to być 30 kwietnia 2015 r. nadto wskazano, że biegły bezkrytycznie podszedł do kwestii korekty za przebieg pojazdu. Pojazd był sprowadzony z USA. Z zapisu CEPiK wynika, że odnotowano szkodę całkowitą lub zniszczenie powodziowe. W tej sytuacji zdaniem strony

pozwanej biegły nieprawidłowo odczytał przebieg pojazdu. Strona pozwana wskazała ponadto, że biegły nie odniósł się do ogólnego stanu pojazdu jako pojazdu po szkodzie całkowitej. Strona pozwana wskazała też, że biegły nie odniósł się do korekty za sytuację regionalną. Ponadto pełnomocnik pozwanej wystosował do biegłego zapytanie, czy w ocenie biegłego nie należy zwiększyć korekty za pojazd po odbudowie po szkodzie całkowitej.

Odnosząc się do zgłoszonych zarzutów biegły wskazał, że zgodnie z Instrukcją Określenia Wartości Pojazdów nr 1/2016, korektę dotyczącą pochodzenia pojazdu zasadne jest stosować w okresie nie przekraczającym 3 letniego okresu użytkowania pojazdu w Polsce liczonego od daty zarejestrowania. W przedmiotowej sprawie szkoda zaistniała w dniu 1 marca 2019 r., czyli w okresie 46 miesięcy użytkowania pojazdu w Polsce, w związku z czym uzasadniony jest brak konieczności zastosowania korekty z tytułu pochodzenia pojazdu. Biegły szeroko uzasadnił również prawidłowość odczytania przebiegu pojazdu. Biegły podkreślił też, że z racji wcześniejszych napraw w pojeździe zastosował korektę ujemną w wysokości -10 %, co uzasadnił w opinii głównej. Nadto biegły wskazał, że nie ma podstaw do zastosowania korekty z tytułu sytuacji regionalnej, ponieważ przedmiotowy pojazd jest typowym samochodem osobowym użytkowanym na terenie całego kraju i pochodzi od znanego i ogólnie użytkowanego producenta pojazdów. Charakter sprawy i charakter przedmiotowego pojazdu nie spełnia żadnych kryteriów konieczności zastosowania korekty z tytułu sytuacji lokalnej. Biegły uzasadnił też zasadność uwzględnienia korekty ujemnej z tytułu wcześniejszych napraw. Opinia w takim kształcie nie była kwestionowana przez strony reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników.

Opierając się na wyliczeniach przedstawionych przez biegłego, Sąd uznał, iż zasadnym jest zasądzenie na rzecz powódki dodatkowej kwoty tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe w wysokości dochodzonej pozwem. Skoro strona pozwana częściowo spełniła swoje zobowiązanie, tj. co do kwoty 49.186,20 zł, a wartość szkody w związku z powstałą szkodą z dnia 1 marca 2019 r. wynosi 97.016,35 zł brutto, to do zapłaty pozostała różnica, tj. kwota 47.830,15 zł. Ponieważ żądanie powódki ograniczało się do kwoty 1.510 zł, jako częściowego odszkodowania, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki dochodzoną kwotę (pkt. I orzeczenia). O odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu – przyznano je od dnia 29 marca 2019 r., albowiem w tej dacie pozwana wydała decyzję o wysokości odszkodowania, mając już pełną dokumentację umożliwiającą właściwe ustalenie odszkodowania

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc obciążając nimi pozwaną jako stronę przegrywającą. W punkcie III wyroku Sąd nakazał ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 zł tytułem zwrotu wydatków związanych z opinią biegłego.